

TÌM HIỂU THÁNH KINH

<https://timhieuthanhkinh.com>

**Chú Giải Bốn Sách Tin Lành
Tin Lành của Đức Chúa Jesus Christ
TL122 Thẩm Quyền của Đức Chúa Jesus
Ma-thi-ơ 21:23-27; Mác 11:27-33; Lu-ca 20:1-8**

**Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla**

Ma-thi-ơ 21:23-27

23 Sau khi Ngài đã vào trong Đền Thờ, các thầy tế lễ thượng phẩm cùng các trưởng lão của dân chúng đã đến gần Ngài, lúc Ngài đang giảng dạy mà hỏi: "Ngài làm những việc này trong thẩm quyền nào? Và ai đã ban cho Ngài thẩm quyền ấy?"

24 Đức Chúa Jesus đáp lại và đã phán với họ: "Ta cũng sẽ hỏi các người một lời, mà nếu các người đáp cho Ta, thì Ta cũng sẽ nói cho các người biết Ta làm những việc này trong thẩm quyền nào.

25 Phép báp-tem của Giăng là từ đâu, từ trời hay từ loài người?" Họ đã bàn tính với nhau rằng: "Nếu chúng ta nói: 'Từ trời', thì Ngài sẽ nói với chúng ta: 'Vậy tại sao các người không tin người?'

26 Còn nếu chúng ta nói: 'Từ loài người', thì chúng ta sợ đám đông; vì mọi người xem Giăng như tiên tri."

27 Vậy, họ đã đáp với Đức Chúa Jesus rằng: "Chúng tôi không biết." Ngài cũng đã phán với họ: "Ta cũng không nói cho các người biết Ta làm những việc này trong thẩm quyền nào."

Mác 11:27-33

27 Và họ lại đến Giê-ru-sa-lem. Khi Ngài đang đi lại trong Đền Thờ, thì các thầy tế lễ thượng phẩm cùng các thầy thông giáo và các trưởng lão đã đến gần Ngài.

28 Họ đã hỏi Ngài: "Ngài làm những việc này trong thẩm quyền nào? Hoặc ai đã ban cho Ngài thẩm quyền ấy để Ngài làm những việc này?"

29 Đức Chúa Jesus đã phán với họ: "Ta sẽ hỏi các ngươi một lời và các ngươi hãy đáp cho Ta, thì Ta sẽ nói cho các ngươi biết Ta làm những việc này trong thẩm quyền nào.

30 Phép báp-tem của Giăng là từ trời hay từ loài người? Các ngươi hãy trả lời Ta."

31 Và họ đã bàn tính với nhau rằng: "Chúng ta sẽ nói gì? Nếu chúng ta nói: 'Từ trời', thì Ngài sẽ nói: 'Vậy tại sao các ngươi không tin người?'

32 Nhưng chúng ta có nên nói: 'Từ loài người?'" Họ sợ dân chúng; vì mọi người tin rằng Giăng thật sự là tiên tri.

33 Vậy, họ đã đáp với Đức Chúa Jesus rằng: "Chúng tôi không biết." Và Đức Chúa Jesus phán với họ: "Ta cũng không nói cho các ngươi biết Ta làm những việc này trong thẩm quyền nào."

Lu-ca 20:1-8

1 Và đã xảy ra, vào một trong những ngày khi Ngài đang giảng dạy dân chúng và loan báo Tin Lành trong Đền Thờ, thì các thầy tế lễ thượng phẩm cùng các thầy thông giáo với các trưởng lão đã xông tới.

2 Họ đã lên tiếng nói với Ngài: "Hãy nói cho chúng tôi, trong thẩm quyền nào Ngài làm những việc này, hoặc ai là kẻ đã ban cho Ngài thẩm quyền ấy?"

3 Ngài đáp lại và đã phán với họ: "Ta cũng sẽ hỏi các ngươi một lời. Các ngươi hãy bảo cho Ta,

4 phép báp-tem của Giăng là từ trời hay từ loài người?"

5 Nhưng họ đã bàn tính với nhau và nói rằng: "Nếu chúng ta nói: 'Từ trời', thì Ngài sẽ nói: 'Vậy sao các ngươi không tin người?'

6 Còn nếu chúng ta nói: 'Từ loài người', thì cả dân chúng sẽ ném đá chúng ta; vì họ đã tin chắc rằng Giăng là tiên tri."

7 Vậy, họ đã đáp rằng họ không biết từ đâu.

8 Và Đức Chúa Jesus đã phán với họ: "Ta cũng không nói cho các ngươi biết trong thẩm quyền nào Ta làm những việc này."

Trong bài này, chúng ta sẽ học về sự các thầy tế lễ thượng phẩm cùng các thầy thông giáo và các trưởng lão trong dân I-sơ-ra-ên tra hỏi Đức Chúa Jesus về thẩm quyền mà Ngài dùng để dẹp sạch Đền Thờ.

Ma-thi-ơ 21:23

23 Sau khi Ngài đã vào trong Đền Thờ, các thầy tế lễ thượng phẩm cùng các trưởng lão của dân chúng đã đến gần Ngài, lúc Ngài đang giảng dạy mà hỏi: "Ngài làm những việc này trong thẩm quyền nào? Và ai đã ban cho Ngài thẩm quyền ấy?"

Mác 11:27-28

27 Và họ lại đến Giê-ru-sa-lem. Khi Ngài đang đi lại trong Đền Thờ, thì các thầy tế lễ thượng phẩm cùng các thầy thông giáo và các trưởng lão đã đến gần Ngài.

28 Họ đã hỏi Ngài: "Ngài làm những việc này trong thẩm quyền nào? Hoặ ai đã ban cho Ngài thẩm quyền ấy để Ngài làm những việc này?"

Lu-ca 20:1-2

1 Và đã xảy ra, vào một trong những ngày khi Ngài đang giảng dạy dân chúng và loan báo Tin Lành trong Đền Thờ, thì các thầy tế lễ thượng phẩm cùng các thầy thông giáo với các trưởng lão đã xông tới.

2 Họ đã lên tiếng nói với Ngài: "Hãy nói cho chúng tôi, trong thẩm quyền nào Ngài làm những việc này, hoặ ai là kẻ đã ban cho Ngài thẩm quyền ấy?"

Chúng ta có thể kết hợp ghi chép của Ma-thi-ơ, Mác, và Lu-ca như sau:

Sau khi dẹp sạch khuôn viên Đền Thờ khỏi sự mua bán sinh tế và đổi tiền, Đức Chúa Jesus đã về lại làng Bê-tha-ni để qua đêm. Sáng hôm sau, nhằm Chủ Nhật (04/04/27 theo Lịch Gregorian [1]), Ngài và các môn đồ đã vào lại Thành Giê-ru-sa-lem. Ngài tiếp tục giảng dạy trong khuôn viên Đền Thờ, có thể là dưới Mái Hiên của Sa-lô-môn. Bất ngờ, các thầy tế lễ thượng phẩm cùng các thầy thông giáo và các trưởng lão đã xông vào, đến gần và tra vấn Ngài.

Chúng ta có thể hiểu rằng Đức Chúa Jesus đang giảng dạy trong khuôn viên Đền Thờ, nhưng Ngài không đứng yên một chỗ mà đi tới đi lui, có lẽ đi từ nhóm người này sang nhóm người khác. Trong lúc Ngài ngừng nói và đang di chuyển thì các nhà lãnh đạo Do-thái Giáo đã đến gần và đặt câu hỏi.

Đức Chúa Jesus không phải là một diễn giả đứng sau bục giảng. Việc Ngài "đi lại" (theo ghi chép của Mác) trong khi "giảng dạy" (theo ghi chép của Ma-thi-ơ) là hoàn toàn phù hợp với phong cách của một thầy dạy Lời Chúa (rabbi) thời đó. Trong khi Ngài dạo qua các sân của Đền Thờ, Ngài dừng lại để giảng dạy cho từng nhóm người khác nhau. Các nhà lãnh đạo Do-thái Giáo đã tiếp cận Ngài vào một thời điểm cụ thể trong chuỗi hành động đó. Ma-thi-ơ mô tả bản chất của hoạt động Ngài đang làm (giảng dạy), còn Mác mô tả hành động cụ thể tại thời điểm họ đến gần Ngài (đang đi lại). Cả hai đều đúng. Có thể Ngài vừa dứt lời với một nhóm và đang di chuyển sang nhóm khác thì họ chặn Ngài lại để chất vấn.

Khi Lu-ca viết rằng, "vào một trong những ngày khi Ngài đang giảng dạy dân chúng và loan báo Tin Lành trong Đền Thờ", ông đã đặt toàn bộ sự kiện này trong bối cảnh rộng lớn hơn về chức vụ giảng dạy công khai của Đức Chúa Jesus tại Giê-ru-sa-lem. Sự ghi chép của Lu-ca cho thấy đây không phải là một sự kiện đơn lẻ mà là một phần trong chuỗi những lần đối đầu của Ngài với giới lãnh đạo Do-thái Giáo.

Câu hỏi của họ có lẽ đã được Lu-ca ghi lại sát với nguyên văn nhất: *"Hãy nói cho chúng tôi, trong thẩm quyền nào Ngài làm những việc này, hoặc ai là kẻ đã ban cho Ngài thẩm quyền ấy?"*

Danh từ "thẩm quyền" được dùng trong câu hỏi của họ trong nguyên ngữ Hy-lạp là "ἐξουσία" (exousia – G1849) /ex-oo-see'-ah – ét-xu-xí-a/, bao gồm các nghĩa như sau:

1. Thẩm quyền (quyền được ban cho): Đây là ý nghĩa phổ biến nhất. Nó chỉ quyền quyết định, ra lệnh, và được vâng theo.
2. Quyền tự do hoặc đặc quyền: Chỉ quyền tự do trong hành động hoặc quyền được phép làm một điều gì đó.
3. Quyền lực: Thẩm quyền và sức mạnh để thực thi.
4. Chính quyền, nhà cầm quyền: Ở dạng số nhiều, nó thường chỉ các thể lực cai trị, các tổ chức quyền lực.
5. Lãnh địa, phạm vi quyền hạn: Chỉ một khu vực, lĩnh vực mà quyền hành được thực thi.

Trong một số nơi của Thánh Kinh Việt Ngữ, danh từ này còn được dịch là "quyền phép" hoặc "quyền lực" tùy theo ngữ cảnh.

"Quyền phép" hàm ý thẩm quyền và năng lực siêu nhiên.

"Quyền lực" hàm ý thẩm quyền và năng lực thuộc thể.

Câu hỏi của các thầy tế lễ thượng phẩm cùng các thầy thông giáo và các trưởng lão nhấn mạnh vào nguồn ủy quyền. Họ muốn biết ai là người đã ban cho Đức Chúa Jesus thẩm quyền "hợp pháp" (theo tiêu chuẩn của họ) để hành động như Ngài đã làm. Xét cho cùng, chính họ là những người đã cấp phép cho các hoạt động buôn bán và đổi tiền trong Đền Thờ. Vì vậy, câu hỏi "Trong thẩm quyền nào Ngài làm những việc này?" thực chất là một lời chất vấn: "Ngài là ai, hoặc Ngài dùng thẩm quyền do ai ban cho, mà dám xóa bỏ sự sắp đặt của chúng tôi, chống lại thẩm quyền do chúng tôi ban phát?"

Vào thời ấy, hệ thống lãnh đạo Do-thái Giáo, điển hình là Tòa Công Luận, nắm độc quyền về quyền lực tôn giáo và cả kinh tế trong Đền Thờ. Hành động của Đức Chúa Jesus khi đuổi những người buôn bán và đổi tiền ra khỏi Đền Thờ là một cuộc tấn công trực tiếp vào hệ thống quyền lực và kinh tế của họ. Ngài không chỉ dọn dẹp một khu chợ mà còn thách thức toàn bộ cơ chế do họ dựng nên.

Lời tra vấn của họ là một cái bẫy pháp lý và Thần học. Nếu Đức Chúa Jesus trả lời thẩm quyền đến từ Đức Chúa Trời, họ sẽ buộc tội Ngài phạm thượng, vì theo quan điểm của họ, Ngài không phải là Đấng Mê-si-a mà họ mong đợi. Nếu Ngài nói thẩm quyền là của riêng mình, họ có thể bắt Ngài vì tội kích động dân chúng và tự xưng mình cách bất hợp pháp. Bằng cách không trả lời mà đặt ra cho họ một câu hỏi về phép báp-tem của Giăng Báp-tít, Đức Chúa Jesus đã vạch trần sự giả hình và động cơ xấu xa của họ. Họ không thật lòng muốn biết sự thật, họ chỉ muốn tìm cơ để bắt Ngài.

Trong sự suy nghĩ của họ, có lẽ họ không hề nghĩ đến thẩm quyền thuộc linh mà chỉ nghĩ đến sự cho phép như họ cho phép những kẻ buôn bán và đổi tiền trong khuôn viên Đền Thờ. Nghĩa là họ vẫn chưa nhận ra sự phạm thượng của họ đối với Đền Thờ của Thiên Chúa, khi họ cho phép các sự như vậy xảy ra.

Cách nhận thức sự việc của họ là qua cái nhìn thuần thế tục. Họ đang vận hành với một khuôn mẫu tư duy hoàn toàn thuộc về thể chế và quyền lực trần gian. Trong tâm trí họ, họ không nhìn thấy hành vi buôn bán trong khuôn viên Đền Thờ là một sự phạm thượng. Có lẽ họ xem đó như một dịch vụ tôn giáo cần thiết (giúp khách viếng thăm Đền Thờ mua sinh tế và đổi tiền "sạch") và là một nguồn thu nhập, một hệ thống đặc quyền cho giới cầm quyền.

Hệ thống thẩm quyền của họ là một hệ thống "cấp phép" và kiểm soát, còn thẩm quyền của Đức Chúa Jesus là trực tiếp của Thiên Chúa, thiêng liêng, và có uy quyền nội tại. Thẩm quyền của Đức Chúa Jesus đã được dân chúng nhận thấy và Mác đã ghi lại trong Mác 1:22, như chính Ngài đã tuyên bố và Mác đã

ghi lại trong Mác 2:10.

Họ thật sự đui mù về thuộc linh, đến mức không nhận ra sự thật và lẽ phải, dẫn đến lời buộc tội của Đức Chúa Jesus rằng họ đã biến nhà Cha của Ngài thành "cái hang của trộm cướp" (Ma-thi-ơ 21:13). Họ thấy một chợ trời, nhưng Đức Chúa Jesus thấy một sự ô ướ. Họ thấy một hoạt động hợp pháp, nhưng Đức Chúa Jesus thấy một sự xúc phạm đến sự thánh khiết của Đức Chúa Trời.

Trong sự đui mù thuộc linh của họ, họ đã ngang nhiên đảo lộn thẩm quyền. Họ tự cho mình là người ban phát "thẩm quyền" trong nhà của Đức Chúa Trời, nhưng họ lại không nhận ra Đấng sở hữu thẩm quyền tối thượng đối với chính ngôi nhà ấy đang đứng trước mặt họ. Họ hỏi "Ai đã ban cho Ngài thẩm quyền?" trong khi đang đối diện với chính Nguồn của mọi thẩm quyền.

Ngày nay, trong những tổ chức tôn giáo mang danh Chúa cũng có những thành phần lãnh đạo giống như các thầy tế lễ thượng phẩm cùng các thầy thông giáo và các trưởng lão trong dân I-sơ-ra-ên vào thời của Đức Chúa Jesus.

Họ thương mại hóa các hoạt động của giáo hội. Họ biến sứ điệp Tin Lành thành một "mặt hàng" để thu hút đám đông mà sự thành công được đo bằng số lượng người tham dự, số tiền dâng hiến, tức là sự giàu có vật chất và sự nổi tiếng. Việc rao giảng có thể bị chi phối bởi nhu cầu "bán" được một bài giảng dễ nghe, thay vì rao giảng lẽ thật cách trung thực và trọn vẹn. Họ đang bán sự giải trí, những lời hứa về sự thịnh vượng, thay vì rao giảng chính Đấng Christ và thập tự giá.

Mục đích được đưa ra cho việc bán sinh tế và đổi tiền trong Đền Thờ là "phục vụ", giúp người dâng hiến được thuận tiện. Nhưng thực chất là sự cướp đoạt tài sản của những người thờ phượng Thiên Chúa, qua việc bán sinh tế và đổi tiền với giá cắt cổ. Tương tự như vậy, nhiều hoạt động trong các giáo hội ngày nay chỉ là những nghi thức trống rỗng, những chương trình được lập kế hoạch kỹ lưỡng nhằm thu hút sự dâng hiến của tín đồ càng nhiều càng tốt. Thực tế, chúng hoàn toàn không có sự hiện diện và quyền năng biến đổi của Đức Thánh Linh. Thậm chí, một số nhà thờ còn bán bí rợ để trang trí Halloween và tổ chức Halloween, một lễ hội thuộc về ma quỷ.

Những người lãnh đạo trong các tổ chức tôn giáo mang danh Chúa dành riêng quyền thi hành các linh vụ và mục vụ cho một hệ thống giáo phẩm hoặc lãnh đạo tập trung quyền lực. Họ nghi ngờ, chất vấn những sự kêu gọi, mạc khải, nhưng không dựa trên nền tảng thuộc linh là Lời Chúa mà dựa trên sự trung thành với cơ cấu, tổ chức của giáo hội. Họ giảng rằng mỗi con dân Chúa phải đi ra, thi hành "Đại Mệnh Lệnh" của Đức Chúa Jesus, như đã được ban truyền trong Ma-thi-ơ 28:19-20. Nhưng họ không cho phép tín hữu làm báp-tem cho

người mới tin Chúa, không cho người mới tin Chúa chịu báp-tem ngay mà buộc phải học thuộc và thi đậu những "giáo lý căn bản". Họ cũng không cho con dân Chúa làm Tiệc Thánh để nhớ đến Chúa mà phải do "mục sư" (thầy chăn) làm. Những Hội Thánh địa phương không có "mục sư" phải chờ khi có "mục sư" từ nơi khác đến thăm thì mới được dự Tiệc Thánh. Họ gọi sự "mục sư" làm Tiệc Thánh là "ban Tiệc Thánh". Trong khi Đức Chúa Jesus không hề dạy gì về sự "ban Tiệc Thánh" mà Ngài chỉ kêu gọi mỗi môn đồ của Ngài hãy làm để nhớ đến Ngài. Các giáo hội đã ngang nhiên tước đi cái quyền của con dân Chúa được làm Tiệc Thánh để nhớ đến Chúa trong mọi nơi, mọi lúc.

Họ không hề hiểu rằng, thẩm quyền tối hậu trong Hội Thánh là Lời Hằng Sống của Thiên Chúa, tức là Thánh Kinh, và sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh, chứ không phải các quy tắc, truyền thống và cơ cấu tổ chức của loài người, hay các điều răn do loài người đặt ra.

Họ không nhận ra sự phạm thượng. Họ thờ ơ với sự thánh khiết. Họ cho phép những giáo lý sai lạc, những thực hành trái với Lời Chúa tồn tại vì "nó có lợi" (giữ được người, giữ được tiền, tránh xung đột). Sự thánh khiết của Hội Thánh – là thân thể Đấng Christ – bị xâm phạm nghiêm trọng vì sự dung dưỡng tội lỗi hoặc thỏa hiệp với văn hóa thế tục, và sự pha trộn tà giáo cùng các điều răn do loài người lập ra vào trong các giáo lý của Thánh Kinh.

Đức Chúa Jesus vẫn đang thanh tẩy Đền Thờ của Ngài. Mỗi Hội Thánh và mỗi con dân Chúa cần phải sẵn sàng để Ngài đến và "đuổi ra" tất cả những gì không thuộc về Ngài.

Ma-thi-ơ 21:24-25

24 Đức Chúa Jesus đáp lại và đã phán với họ: "Ta cũng sẽ hỏi các người một lời, mà nếu các người đáp cho Ta, thì Ta cũng sẽ nói cho các người biết Ta làm những việc này trong thẩm quyền nào.

25 Phép báp-tem của Giăng là từ đâu, từ trời hay từ loài người?" Họ đã bàn tính với nhau rằng: "Nếu chúng ta nói: 'Từ trời', thì Ngài sẽ nói với chúng ta: 'Vậy tại sao các người không tin người?'

Mác 11:29-31

29 Đức Chúa Jesus đã phán với họ: "Ta sẽ hỏi các người một lời và các người hãy đáp cho Ta, thì Ta sẽ nói cho các người biết Ta làm những việc này trong thẩm quyền nào.

30 Phép báp-tem của Giăng là từ trời hay từ loài người? Các người hãy trả lời Ta."

31 Và họ đã bàn tính với nhau rằng: "Chúng ta sẽ nói gì? Nếu chúng ta nói: 'Từ trời', thì Ngài sẽ nói: 'Vậy tại sao các người không tin người?'"

Lu-ca 20:3-5

3 Ngài đáp lại và đã phán với họ: "Ta cũng sẽ hỏi các người một lời. Các người hãy bảo cho Ta,

4 phép báp-tem của Giăng là từ trời hay từ loài người?"

5 Nhưng họ đã bàn tính với nhau và nói rằng: "Nếu chúng ta nói: 'Từ trời', thì Ngài sẽ nói: 'Vậy sao các người không tin người?'"

Thay vì trả lời câu hỏi của các thầy tế lễ thượng phẩm cùng các thầy thông giáo và các trưởng lão, Đức Chúa Jesus đã hỏi ngược lại họ: "Phép báp-tem của Giăng là từ đâu, từ trời hay từ loài người?"

Câu hỏi của Chúa đã khiến cho họ cứng họng. Nếu họ công nhận "là từ trời" thì có nghĩa là họ công nhận chức vụ của Giăng Báp-tít và đồng thời cũng phải công nhận mọi sự rao giảng của ông. Mà Giăng Báp-tít thì đã nhiều lần khẳng định về Đức Chúa Jesus. Điển hình là:

"Giăng làm chứng về Ngài và đã kêu lên rằng: "Đây là Đấng mà ta đã nói, Đấng đến sau ta hằng có trước ta, vì Ngài hằng có trước ta."" (Giăng 1:15).

"Ngài là Đấng đến sau ta nhưng Ngài đã thực hữu trước ta. Đấng mà dây giày của Ngài ta chẳng là xứng đáng để mở." (Giăng 1:27).

"Ngày hôm sau, Giăng nhìn thấy Đức Chúa Jesus đang đến với người thì nói: "Kìa! Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng cất đi tội lỗi của thế gian."" (Giăng 1:29).

"Ta đã thấy và làm chứng rằng: Đây là Con của Đức Chúa Trời." (Giăng 1:34).

Nếu đã công nhận sự giảng dạy của Giăng Báp-tít thì họ cũng phải công nhận thẩm quyền được ban cho Đức Chúa Jesus là từ chính Đức Chúa Trời. Và như vậy, họ đã tự có câu trả lời cho câu hỏi của họ. Nhưng đó không phải là điều họ muốn. Vì thế, họ bàn tính với nhau, tìm cách trả lời cho câu hỏi của Đức Chúa Jesus.

Thật ra, các thầy tế lễ thượng phẩm cùng các thầy thông giáo và các trưởng lão biết rõ những sự giảng dạy và kêu gọi dân I-sơ-ra-ên ăn năn tội của Giăng Báp-tít là đúng Thánh Kinh, theo tính cách của một tiên tri. Thế nhưng, lòng kiêu

ngạo và những toan tính chính trị đã khiến họ từ chối công khai xác nhận sự thật ấy. Qua sự cùng nhau bàn tính của họ, chúng ta có thể thấy họ biết câu trả lời đúng là "Từ trời", tức là đến từ Đức Chúa Trời. Họ hoàn toàn nhận thức được rằng chức vụ của Giăng Báp-tít là chân thật và có nguồn gốc từ trời. Nhưng động cơ của họ không phải là sự thật, mà là sự an toàn và quyền lực. Họ không quan tâm đến việc nói lên sự thật. Mỗi bận tâm duy nhất của họ là sợ Đức Chúa Jesus vạch trần sự giả hình của họ. Nếu họ thừa nhận Giăng Báp-tít là tiên tri thì họ sẽ bị buộc phải thừa nhận rằng lời chứng của Giăng về Ngài cũng là sự thật. Họ cũng sợ lời thừa nhận của họ khiến cho dân chúng càng tin theo Giăng Báp-tít, rồi tin theo Đức Chúa Jesus khiến họ mất uy tín và ảnh hưởng đối với dân chúng.

Chúng ta nên nhớ là sự việc đang xảy ra trước đám đông dân chúng, không phải chỉ cư dân Giê-ru-sa-lem mà còn là dân I-sơ-ra-ên từ khắp nơi trên lãnh thổ của Đế Quốc La-mã. Vì khi ấy đã sắp đến Lễ Vượt Qua, một trong ba kỳ lễ hội mà mọi người nam I-sơ-ra-ên trưởng thành phải về Giê-ru-sa-lem để tham dự.

Ma-thi-ơ 21:26-27

26 Còn nếu chúng ta nói: 'Từ loài người', thì chúng ta sợ đám đông; vì mọi người xem Giăng như tiên tri."

27 Vậy, họ đã đáp với Đức Chúa Jesus rằng: "Chúng tôi không biết." Ngài cũng đã phán với họ: "Ta cũng không nói cho các ngươi biết Ta làm những việc này trong thẩm quyền nào."

Mác 11:32-33

32 Nhưng chúng ta có nên nói: 'Từ loài người?'" Họ sợ dân chúng; vì mọi người tin rằng Giăng thật sự là tiên tri.

33 Vậy, họ đã đáp với Đức Chúa Jesus rằng: "Chúng tôi không biết." Và Đức Chúa Jesus phán với họ: "Ta cũng không nói cho các ngươi biết Ta làm những việc này trong thẩm quyền nào."

Lu-ca 20:6-8

6 Còn nếu chúng ta nói: 'Từ loài người', thì cả dân chúng sẽ ném đá chúng ta; vì họ đã tin chắc rằng Giăng là tiên tri."

7 Vậy, họ đã đáp rằng họ không biết từ đâu.

8 Và Đức Chúa Jesus đã phán với họ: "Ta cũng không nói cho các ngươi biết trong thẩm quyền nào Ta làm những việc này."

Các thầy tế lễ thượng phẩm cùng các thầy thông giáo và các trưởng lão cũng biết rõ là nếu họ không công nhận Giăng Báp-tít có thẩm quyền từ trời, tức là từ Đức Chúa Trời, thì dân chúng sẽ ném đá họ. Vì thế, họ đã chọn sự nói dối để trả lời Đức Chúa Jesus. Họ ngang nhiên nói: "Chúng tôi không biết."

Một ngày kia, mỗi người trong bọn họ sẽ phải đứng trước tòa phán xét của Đấng Christ để trả lời cho sự nói dối này, kể cả những người không nói nhưng đồng ý với người nói. Thử hỏi, "mỗi lời nói vô ích", tức là mỗi lời nói không đem lại sự gây dựng, mà loài người nói ra đều phải khai trình trong ngày phán xét thì lời nói dối làm sao thoát khỏi sự phán xét của Chúa?

"Nhưng Ta bảo các người rằng, mỗi lời nói vô ích nào mà loài người sẽ nói, họ sẽ khai trình về chúng, trong ngày phán xét." (Ma-thi-ơ 12:36).

Nhân đây chúng tôi cũng xin nhắc rằng, là con dân Chúa, chúng ta chỉ nói những lời lành, có ích cho sự gây dựng và mang ơn đến cho những người nghe. Chúng ta có thể nói những lời nói góp vui nhưng phải là những lời lành mạnh, mang lại sự thoải mái và thư giãn cho người nghe mà không vi phạm Lời Chúa.

"Chớ có lời trò chuyện hư xấu nào ra từ miệng của các anh chị em, nhưng là lời lành có ích cho sự gây dựng và mang ơn đến cho những người nghe." (Ê-phê-sô 4:29).

Chúng ta cũng cần ghi nhớ các câu Thánh Kinh sau đây:

"Hỡi Đấng Tự Hữu Hằng Hữu! Xin đặt sự canh giữ cho miệng tôi! Xin canh phòng tại cửa của môi tôi." (Thi Thiên 141:3).

"Trong sự nhiều lời nói, không thiếu vắng sự vi phạm; nhưng ai kiềm giữ môi mình là khôn sáng." (Châm Ngôn 10:19).

"Người giữ gìn miệng mình và lưỡi mình là người giữ linh hồn mình khỏi những hoạn nạn." (Châm Ngôn 21:23).

"Vì ai muốn yêu sự sống và thấy những ngày tốt lành, thì phải giữ lưỡi mình khỏi điều dữ và môi mình không nói lời gian trá." (I Phi-e-rơ 3:10).

Sự im lặng của những người lãnh đạo Do-thái Giáo về thẩm quyền của Giăng Báp-tít chính là một lời thú nhận rằng thẩm quyền ấy đến từ trời. Họ biết rõ sự thật, nhưng họ đã chọn quyền lực chính trị và địa vị tôn giáo thay vì vâng phục lẽ thật của Đức Chúa Trời.

Đây chính là lý do tại sao câu trả lời của Chúa Jesus lại khôn sáng và quyết liệt đến vậy. Ngài không chỉ thoát khỏi cái bẫy của họ, mà còn vạch trần sự giả hình

trong chính tâm lòng của họ. Họ là những người tự xưng là lãnh đạo thuộc linh, nhưng lại sẵn sàng chối bỏ một sự kiện thuộc linh rõ ràng chỉ để bảo vệ quyền lợi của bản thân. Hành động này cho thấy họ hoàn toàn không có thẩm quyền thiêng liêng để chất vấn Chúa Jesus.

Chúng ta kết thúc bài học này tại đây.

Nguyện Đức Thánh Linh dẫn chúng ta vào trong mọi lẽ thật của Lời Chúa (Giăng 16:13). Nguyện Lời Chúa thánh hóa chúng ta (Giăng 17:17). Nguyện Đức Chúa Trời Thành Tín của Sự Bình An giữ cho tâm thần, linh hồn, và thân thể xác thịt của mỗi một chúng ta đều được nên thánh trọn vẹn, không chỗ trách được (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:23), sẵn sàng cho sự đến của Đức Chúa Jesus Christ, Cứu Chúa Yêu Dấu của chúng ta. A-men!

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla
29/11/2025

Ghi Chú

Kính mời quý ông bà, anh chị em tham dự buổi nhóm hiệp trên mạng với chúng tôi vào mỗi Thứ Bảy, lúc 8:00 giờ sáng, ngày và giờ theo Việt Nam, qua Phòng Nhóm "Giang Thanh Kinh" của PalTalk. Khoảng mười phút trước giờ nhóm, quý ông bà, anh chị em có thể bấm vào: <https://invite.paltalk.net/20T9JFY9eTb> để vào phòng.

Nếu không truy cập được các nối mạng dưới đây, xin vào <https://server6.kproxy.com/>, dán địa chỉ nối mạng vào ô tìm kiếm, rồi bấm nút **surf**.

Karaoke Thánh Ca: "Con Xin Luôn Thuận Phục Phó Thác lên Ngài":

<https://karokethanhca.net/con-xin-luon-thuan-phuc-pho-thac-len-ngai/>

[1] <https://timhieutinlanh.com/thanhoc/ngay-chua-chet-va-ngay-chua-phuc-sinh/>

Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012: Các câu Thánh Kinh được trích dẫn trong bài này là theo Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012. Đây là bản Thánh Kinh Việt Ngữ trên mạng, đang trong tiến trình hiệu đính để hoàn thành Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Ngôi Lời. Quý con dân Chúa có thể đọc tại đây:

<https://thewordtoyou.net/bible>, chọn phiên bản “Hiệu Đính”.

Các chữ nằm trong hai dấu [và] không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, nhưng được thêm vào cho đúng ngữ pháp tiếng Việt. Các chữ nằm trong hai dấu { và } là chú thích của người dịch, không có trong nguyên văn của Thánh Kinh. Các chữ nằm trong hai dấu (và) là chú thích của người viết Thánh Kinh.

Lời Giới Thiệu về Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012 và Bản Dịch Ngôi Lời:

<https://thanhkinhvietngu.net/loi-gioi-thieu-ve-thanh-kinh-viet-ngu-ban-dich-ngoi-loi/>